

ATILLA YALÇIN'IN YERİ NASIL DOLDURULUR?

Tuğrul ERKİN

Maden Mühendisi

Atilla'yı yaklaşık 50 yıl önce tanıdım. O günkü sınıf arkadaşlığı ilişkisi gün geçtikçe gelişti, yakın bir dostluğa dönüşerek bu güne geldi. Bizim dostluğumuz birlikte maça gitmek, sinemaya gitmek, çiçek pazarına gidip içki içmek, kokoreç yemek türü bir arkadaşlık değildi. Bizim dostluğumuz ülkemiz, mesleğimiz, üniversitemiz sorunlarına çözüm amacıyla gösterdiğimiz iyi niyetli çabalardan ibaretti. Nitekim ilk kez Maden Fakültesi Talebe Cemiyetinde birlikte olduk. Daha sonra İ.T.Ü Talebe Birliği (İTÜTB) genel kurulunda buluştuk. Atilla, Talebe Birliği başkanlığına seçilen ilk Maden Fakültesi öğrencisi oldu. Nispeten vakti de vardı büyük çaba gösterdi, başarılı oldu. Ondan 2 yıl sonra da ben aynı göreve seçildim.

O tarihlerde Talebe Birliği çok büyük bir öneme ve prestije sahipti. Üniversite yönetiminde öğrencilerin de yönetimde söz sahibi olması gerektiğine inanan pek çok hocamız vardı. Bu destekle Talebe Birliği önemli görevler üstlenmişti. Örneğin Gümüşsuyu öğrenci yurdu ve aşevi, Taşkılla'daki ve Gümüşsuyu'ndaki kantinler Öğrenci Birliği tarafından işletiliyordu. Aşevinde verilen yemeklerin malzemeleri Birliğin özel vasıtaları ile her gün halden satın alınıyor ve Kızılay'dan sağlanan katkı payıyla yaklaşık 2500 öğrenciye 3 öğün ucuz yemek veriliyordu. Öğrencilerin önemli bir sorunu da staj yeri temin etmekte. Şimdi nasıl bilmiyorum ama o günlerde staj yapmak ciddiye alınan bir mecburiyetti. Birlik staj kolu öğrencilere staj yeri bulmak, bu yerleri adil bir biçimde dağıtmak gibi çok zor bir görevinde üstesinden gelirdi. Kültür kolu her hafta klasik müzik, tiyatro, Türk müziği gösterileri, edebiyat günleri, tartışmalar düzenlerdi. Öte yandan spor müsabakaları, satranç turnuvaları yapılırdı. Özellikle basketbol

takımımız bir övünç kaynağı idi. Son olarak çok önemseydiğim iki noktaya daha değinmek istiyorum. Birincisi Talebe Birliği tüm öğrencilerin kimliklerini dağıtıyor ve bu kimlikler her kurum tarafından kabul görüyordu. İkincisi üniversitenin açılış töreninde Talebe Birliği başkanı Rektörden önce konuşma yapıyor, sorun ve dilekleri dile getirebiliyordu. Yönetime yansıtılacak yönetmeliklerden tutun da laboratuvarların yetersizliğine kadar pek çok sorun vardı. Bunları hem gençlere bir bilgi vermek hem de Talebe Birliği Başkanlığı'nın yükünü belirtmek için yazıyorum.

Atilla, Talebe Birliğindeki yoğun çalışmalarından sonra Atatürkçü gençlerin en büyük örgütü olan TMTF (Türkiye Milli Talebe Federasyonu) de görev aldı. Bizlerin en önde gelen çabası TMTF'yi politikacıların eline vermemektir. Siyasi iktidar gençliği susturmak için her türlü çabayı ve hatta baskıyı sarf ediyordu. Bu çatışmanın yapıldığı alan ise TMTF Genel Kurulu idi. Yönetimi ele geçirmek için İTÜTB'yi temsil eden 20 delegenin oylarını almak gerekiyordu. Her türlü baskı uygulanıyordu. Genel Kurul polisçe basılıyor, hükümet yanlısı delegelere mali destek veriliyordu. Bütün bunlara rağmen İTÜTB delegeleri tek bir fire vermeden direnişlerini sürdürüyorlardı. Genel Kurulda seçimler yaklaşık 1 aya yakın bir süredir sonuçlanmıyor, basın ve kamuoyu büyük bir ilgi ile Genel Kurulu izliyordu.

Bu direnişin en önde gelen liderlerinden biri de Atilla'ydı. Her türlü çabayı gösteriyor ve hatta üniversite sınavlarını riske atıyordu. Son bir çıkış olarak Başkanlığa Atilla'yı aday göstermek kararı aldık. O da bütün riskleri göze alarak kabul etti. Ertesi gün buluşacaktık gece yarısı öpüşerek ayrıldık. Ancak ertesi gün Atilla gelmedi, daha doğrusu gelemedi. İktidar yanlıları onun gelmesini tehditle önlediler. Aynı

gün Genel Kurulu polis basarak dağıttı. Bir süre sonra bizim bilgimiz ve katılımımız dışında Genel Kurul yasa dışı toplanarak yandaşlarını seçti. Bu olay kanımca 27 Mayıs'ın başlangıcıdır.

O yıl ikimiz de üniversiteyi bitirdik. O Devlet Su İşlerini seçti ben de dört yıl kadar Almanya'da çalıştıktan sonra Ankara'da Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nda (TKİ) işe başladım. Böylece Ankara'da tekrar buluşmuş olduk. DSİ'de hızla yükseldi. Maden ve Jeoloji Mühendislerinin uzmanlıkları gereği yeraltı dairesinde görev almalarını savundu ve başarılı oldu. Böylece maden mühendislerinden yeraltı sularında uzmanlaşmış bir kadro ve meslektaşlarımız için yeni bir iş sahası yarattı. Bu kadro bugün Türkiye'nin her yerinde görevdedir. 1970'ler gelirken Türkiye yine siyasi ve ekonomik çalkantılar içindeydi. Türkiye'nin pek çok sorunu çözüm bekliyordu. Bu konular Mühendis Odalarının gündemine girdi. Ancak Oda yönetimleri o dönemde hükümetlerin etkisindeydi. Kamu sektörünün başındaki Genel Müdür o sektörün Meslek Odasının da başındaydı. Dolayısıyla sorunlar yansıtılmıyor veya çarpıtılıyordu. Bu durum genç mühendislerin aralarında örgütlenerek Oda seçimlerinde etkin olmak görüşünü gündeme getirdi. İlk Genel Kurul Maden Mühendisleri Odası'nındı. Atilla'nın büyük gayreti ve üstün nitelikleri sayesinde örgütlenen genç mühendisler seçimi kazandılar. Ben Oda Başkanı oldum. Bu örnek diğer Odalarda da gerçekleşti. Böylece 5 mühendis Odası bağımsız bir birlik oluşturdu. Atilla bu Birliğin başında idi. Mesleki yönden çok önemli konular gündeme geldi. Petrol, madenler özellikle bor, kömür gibi yeraltı servetlerimizin değerlendirilmeleri, mühendislerin özlük haklarının korunması (o dönemde mühendisler özel bir statü ile çalışıyordu) önde gelen konulardı.

Bu konuların çözümü için önemli çabalar gösterildi, hemen hepsi kamuoyunun gündemine girdi. Ancak maalesef bu sorunların pek çoğu bugün hala çözüm beklemektedirler. Mühendislerin özlük haklarının geri alınarak Personel Kanunu

içinde yer almalarına dönük personel yasası büyük bir tepki yarattı. Haklarımızın korunması için direniş göstermemizden başka yolumuz kalmamıştı. (O günkü Anayasa böyle bir hakkı tanıyordu.) Yaklaşık 30.000 Mühendis bütün yurttan üç gün greve gittik. Bu hareketin başında Atilla vardı. Yasal risklerimizi paylaşan Senatör İhsan Topaloğlu'nun aziz hatırasını da bu vesile ile saygıyla anıyorum. Bütün bu mücadeleye rağmen Personel Kanunu yasalaştı. Biz de kamu görevinden ayrıldık. Atilla ile bazı teşebbüslerimiz oldu. Data Sondaj böyle kuruldu. O İstanbul'a gitti ben de Ankara'da kaldım. Seneler sonra İstanbul'da tekrar buluştuk. Ben hesapta olmayan bir görevi üstlenmek zorunda kaldım, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreterliği. İstanbul gibi, Yunanistan'dan kalabalık bir kenti yönetmek büyük enerji, beceri ve gayret gerektiriyordu. Hemen Atilla'yı buldum. Beni kırmadı. Aynı şekilde Belediye Başkanımız Prof. Nurettin Sözen de teklifimi kabul etti ve böylece yaklaşık üç yıl günde 24 saat birlikte çalıştık. İstanbul'a büyük projeler kazandırdık. Özellikle İstanbul Metrosunun başlatılmasında ve yapımında Atilla'nın büyük emeği vardır.

Metro inşaatlarında Maden Mühendislerine öncelikle yer verdik. Böylece bugün tünel ve metro inşaatlarında pek çok meslektaşımız çalışmaktadır Aradan 12 yıl geçmesine rağmen dönemimizde başlatılan bu 7 km'lik kısma bir ilave yapılamamıştır. Hatır bilirlilik gösterilerek hiç olmazsa istasyonlardan birine onun adı verilse...

Yerel seçimlerden sonra ikimiz de Belediyedeki görevlerimizden ayrıldık. O büyük bir inşaat şirketinin başına geçti ve başarılarını sürdürdü. Bu arada yetiştiğimiz her şeyimizi borçlu olduğumuz üniversitemize de elimizden geldiğince hizmet etmek istedik. Atilla İTÜ Vakfının Genel Sekreterliğini üstlendi daha sonra da Başkan Yardımcılığı'nı. Vakfa ve İTÜ ailesine büyük hizmetler verdi. Onun hizmetlerini daima şükranla anacağız.

Ruhu Şad olsun.